

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۰۱

نورآغا توخی

بي بي سي سره زما بشپړه مرکه

(د بي بي سي په استازيتوب د دي مرکي کوربه د بریتانیې لوی درستيز، جنرال نېک کارتر، و)

جنرال کارتر: ښاغلی جمهور رئیس، خوښ يم چې د دي مرکي فرصت مو برابر کړ. د کابل د سقوط او واک ته د طالبانو د رسېدو څخه ۱۰۰ ورځې اوښتې. ما او تاسې د سقوط څخه مخکې ورځو کې د ډېرې خبرې او بحثونه کړي. د سقوط څخه وروسته تاسې سره خبرې نه کول ستونزمن و او اوس ښه فرصت برابر شو چې څه د پاسه ۱۰۰ ورځې وروسته خبرې کولی شو. فکر کوم لومړنی شی چې په دي مرکه کې غواړم وارزوو، دا ده چې موږ ټولو سپرکال د اګست په میاشت کې دومره په چټکۍ سره د طالبانو واک ته رسېدو سره ټکان خوړلی و. چې له امله مو په چټکۍ سره هېواد پرېښود. زما په نظر همدا موضوع به زموږ د خبرو د پیل لپاره مناسبه وي چې وپوښتم تاسې ولې هېواد پرېښود. غواړم پدې اړه وضاحت ورکړئ تر څو موږ پوه شو چې د هغې اونۍ په وروستیو کې [۱۴ او ۱۵ اګست] کې څه پېښ شول؟

جمهوررئیس غني: مننه ښاغلی جنرال. خوښ يم چې تاسې وینم او تا سره مرکه کوم. په واقعیت کې موږ دواړه [د افغانستان د مسنلي] لویغاړي یوو. غواړم په تېرو شلو کالو کې له تاسې، د بریتانیا له دولت او د بریتانیا له خلکو څخه د مرستو او همکاریو په خاطر، په خانګري ډول له تاسې څخه چې د ایساف قوماندانۍ د معاون او بیا مو نورو دندو کې خدمت کړی دی، مننه وکړم. مستقیم رځم ستاسې د سوال ځواب ته.

زما د تللو لومړنی دلیل، د کابل له وړانې څخه مخنیوی و. د واک په سر د مجاهدينو خپلمنځي جګړو پر مهال یو ځل کابل وېجاړ او د جنګ په میدان بدل شوی و. د طالبانو دوه مختلفې ډلې له دوو مختلفو جهتونو څخه کابل ته د نږدې کېدو پر حال کې وې، د دوی تر منځ د پراخې جګړې قوي احتمال موجود و، چې په نتیجه کې یې د کابل پنځه میلوني ښار خاوري سره خاوري کېده او خلک متضرره کېدل. زما دریز پدې اړه واضح و، ما نه غوښتل چې دویم اسد [بشار الاسد] شم. دویم؛ په پاتې کېدو سره مې یوې خونړۍ کودتا ته مشروعیت ورکول کېده. دا یوه کودتا وه، نه کوم سیاسي جوړ جاري. طالبانو د خپلو ټولو هوکړو او بیانیو څخه سرغړونه وکړه [او په زوره کابل ته ننوتل].

دربیم؛ ما نه غوښتل یو کودتا ته مشروعیت ورکړم، بلکې غوښتل مې چې راتلونکي کې د یو اساسي سیاسي جوړجاړي ته لار پرانېستې وي. پر افغانستان د طالبانو تسلط، سوله او ملي یووالی ندی راوستی. هغه څه ته چې موږ اړتیا لرو، واقعي سوله او ملي یووالی دی.

او وروستی دلیل؛ ما نه غوښتل چې د پاکستان ای اس ای خپل ارمان پوره کړي او جمهوریت تحقیر کړي او ما په زور یوې بیانيې ورکولو ته مجبور کړي. یا تر دي هم بدتر به دا وی چې د یو افغان جمهور رئیس څخه استنطاق پیل کړي. دا ټول زما پاتې کېدو سره په حقیقت بدلېدل.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 15

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

اما اساسي دليل چې ما هېواد پرېښود دا و چې زموږ امنيتي ځواکونو سقوط کړی و، ټول [امنيتي] وزيران او د ملي امنيت سلاکار راغلل او ماته يې اطلاع راکړه چې ځواکونه يې پاشل شوي او نشي کولای له کابل څخه دفاع وکړي. دا چې ولې داسې يو حالت ته ورسېدو او د دې باعث شو، پدې اړه هم ستاسې پوښتنې ته ځواب ورکولای شم.

جنرال کارتر: مننه، مشخصا هغه ورځ، هغه يکشنبه يوه عجيبه ورځ وه. زما منظور دا دی چې د هغې ورځې څخه په ذهن کې څه لری، په هغه ورځ څه پېښ شول؟

جمهوررئيس غني: هغې ورځ سره ترلې پېښې مهمې دي. يوه شپه مخکې (د اگست په ۱۴ تاريخ) ښاغلي استين (د امريکا متحده ايالاتو دفاع وزی) ماته خبر راکړ چې ټاکل شوي ۳۰۰۰ امريکايي ځواکونه د کابل د هوايي ډگر د امنيت د تامين په خاطر راشي. هغه وويل: " هغوی د کابل د دفاع لپاره موظف شوي ندي، په تکرار سره يې وایم، هغوی د کابل د دفاع لپاره توظيف ندي." سهار د دفاع وزير بسم الله خان راسره اړيکه ونيوله، وي ويل، طالبان د انسجام په حال کې دي او هيڅ هوايي ملاتړ نشته. همدارنگه، د نيويارک فدرالي خزانه د پنجشنبې يا جمعي (۱۲ يا ۱۳ د اگست) کې زموږ زيرمه شوي پيسې بندې کړې. موږ تقريبا نهه ميليارده ډال زيرمه درلوده، چې پنځه ميليارده يې هلته وي. معمول دا و چې هره مياشت ۲۰۰ ميليونه ډالر موږ ته راتلل. دا بهير ودرول شو او د امريکا د بهرنيو چارو وزير ښاغلي بلينکن وويل چې د پيسو لېږد ځکه ودرول شو چې دوی اندېښنه درلوده چې دغه پيسې طالبانو ته په لاس ور نه شي.

ماته په کراتو ويل شوي و چې طالبان نه غواړي چې ماسره د طرف په صفت تعامل وکړي، تاسې فعال نقش درلود او تاسې ته معلومه وه چې زما تاکيد پر دې و چې پروسه کې د افغانانو د مشارکت لپاره يوه با عزت لار پيدا شي، زما ټينگار په لويه جرگه و. دا په بين المللي سطحه يو ترکيب و.

په ملي کچه، يوه ډله افراد لکه جمهوررئيس کرزی، ډاکټر عبدالله او نور راغلل او وي ويل، دوی بايد طالبانو سره د مذاکراتو لپاره د باصلاحيته پلاوي په توگه وټاکل شي، ما هم دا واک هغوی ته ورکړ.

له دغه دوو، امنيتي او سياسي، اقداماتو سره جمهوريت د يو نهاد په صفت له منځه لاړ. ما دا حقوقي صلاحيت نه درلود چې د جمهوريت داسې زوال ته مشروعيت ورکړم، هيڅ داسې کوم حقوقي ميکانيزم نه و موجود چې زه واک پرته د لومړي معاون امرالله صالح بل چا ته انتقال کړم. مگر نه يواځې چې زه دوی ته د منلو وړ نه وم بلکې د جمهوررئيس معاون (صالح) هم د منلو وړ نه و.

په داسې يوه فضا کې، د هغې ورځې په سهار مي هيڅ فکر نه کاوه چې ماسپښين به زه وطن پرېښودلو ته اړ کېږم. موږ د بين المللي لوبغاړو، نانو او د امريکا متحده ايالاتو، لخوا نه بلکې د ښاغلي رحيمي لخوا خبر شوو چې د حقاني ډله ژمنه کړې چې کابل ته به نه ننوځي. اما دوه ساعته وروسته کېسه بدله وه. د هماغې ورځې په سهار د متحده عربي اماراتو يو استازی راغی چې طالبانو سره سياسي جوړ جاري ته د رسېدو لپاره مرسته وکړي.

له ما څخه وغوښتل شول چې له افغانستان څخه ووخم، همدارنگه يې زما د ملي امنيت د سلاکار په شمول يو شمير همکارانو ته د وتلو لار راکوله. زما ميرمن څخه چې د وتلو اراده يې نه درلوده، وغوښتل شول چې ووځي، هغوی لاړل. يو - يو نيم ساعت مخکې منتظر وم، چې له بسم الله خان څخه مي تماس ترلاسه کړ او د سقوط خبر يې راکړ. زه دفاع وزارت ته په روانېدو وم، ۲۵ دقيقې منتظر پاتې شوم. موټر راپسې رانغلل. وروسته د ملي امنيت سلاکار ډاکټر محب او د PPS مشر ښاغلی کوچی راغلل، وي ويل، PPS سقوط کړی. که زه په خپل موقف ودرېږم، ټول وژل کېږو.

هغوی له ما څخه د دفاع توان نه درلود، ډاکټر محب ډېر ډار شوی و. هغوی دوه دقيقې وخت هم رانکړ. زما لارښوونه دا وه چې خوست ته د تگ لپاره خان چمتو کړو. ډکټر محب راته وويل، خوست او جلال اباد هم سقوط کړی دی.

زه نه پوهېدم چېرته خو. کله مو چې حرکت وکړ څرگنده شوه چې وطن پرېږدو. دغسې يو حالت ما هيڅ تياری نه درلود، حتی تاسې د تماس موقع مساعده نه شوه (که ما کولای شواي تاسې سره تماس ونيسم، تاسې په بين المللي دوستانو کې راته نږدې وي). يوازي تاسې سره مي پدې خبرې کړې وي که مو په ياد پاتې وي، دا وه چې که چېرې سياسي توافق

وشي او طالبان و غواړي زه افغانستان پرېږدم، غواړم داسې ځای ته لاړ شم چې بي طرفه وي. پدې توگه کولای شم خدمت وکړم او بېرته راشم. بس دا هر څه واقعا ناڅاپه و.

جنرال کارتر: يو نظر دا دی که تاسې چیرته پاتې وای او په ارگ خوندي شوي وای، دغه تشه چې اوس رامنځته شوي، ور څخه مخنیوی کېده. ایا تاسې دغسې فکر کوئ؟ ایا هغه وخت داسې کوم څه ستاسو ذهن ته راغلل؟
جمهوررئيس غني: دا تشه په لاندې دلایلو نشوای ډکېدای. پروډ تاسې وليده چې د بي بي سي له لارې، يو افشاگر د بریتانيې د تخليبي برنامه په ډاگه کړه. هلته د ۵۰۰۰ کسانو د تخليبي یادونه وشوه. د ناټو ټولو دخپلو هېوادونو د تخليبي پر يوي پالیسي پرېکړه کړې وه او اجرا شو.

جنرال کارتر: که لږ منصفانه اوسو، هيڅ چا د تخليبي پلان عملي نکر، فکر کوم خلک متوجه شول ...

جمهوررئيس غني: نه، دا سمه نده. د تخليبي پلان عملي کېده. د تروريزم په وړاندې ټولو قطعاتو ته په خوست، جلال اباد، کندهار او کابل کې د وتلو وړاندیز شوی و. زموږ جنرالانو ته وعدي ورکول شوي وې. د ملي امنيت اداره چې يو حياتي بنسټ و، کارمندان يې تخيله/ وويستل شول. پدې توگه يو رواني محيط (د رامنځته کېدو په درشل کې وړ) بل مهم ټکی جنرال کارتر دا دی چې په کابل پوليسو کې اصلاحات را نه وستل شول. اردو نسبتا اصلاح شوي وه، اما فقط نسبتا اصلاحات راغلي و. يوازي د جمهوررئيس مرستيال امراالله صالح يو کال هره ورځ د شپږ نيمو بجو جلسو مشري وکړه، چې په نتيجه کې وضعيت ښه او په کابل کې يو څه نظم او قانونيت رامنځته شوی و. طالبان ښارونو ته داخل شوي و، ستاسې اطلاعات هم همدا وايي. ما چا سره کار کړی وای؟ يوازي د PPS له ځواکونو سره؟ هغوی هم ټولو يونيفورم بدل کړ او محلي جامي يې واغوستي او تري تم شول. تېر ته کتل ډېر مهم دي، زما د ليدلوري له مخې بل طرف دا و: ايا د وسلې تر فشار لاندې راغلی وای او يو له تاوتریخوالي ډک غير قانوني اشغال ته مي مشروعيت ورکړای وای؟
جنرال کارتر: ښاغلی جمهوررئيس، کوم شی چې ډېر خارق العاده دی، دا دی چې تاسې د اگست د مياشتې په پيل کې، احتمالا د افغانستان پارلمان ته وويل، تاسې کولای شې دا هر څه سم او مرتب کړي. کولای مو شوای کابل وساتئ، حتا په یاد مي دي چې د مارچ مياشتې په پيل کې مي لندن تايمز ته مقاله ليکله چې په هغه کې مي ذکر کړه چې موږ بايد د افغانستان له دولت ملاتړ وکړو. دا بالکل ممکنه وه. که د کلیدي ولايتونو مرکزونه د افغانستان دولت په واک کې وای، موږ بيا هم کولای شو د دې ټولو شخړو د حل لپاره يوه سياسي حلاره پيدا کړو. دا د فکرمندی خبره ده چې په څومره چټکتيا هر څه د اگست په اوله اونۍ او بيا د اگست په منځ کې رامنځته شول؟

جمهوررئيس غني: يقينا، دلته بايد يو لړ مسايل ذکر شي.

اول؛ زموږ لوجستيکي وابستگي ده. زموږ د تدارکاتو خنځير او د افغانستان د امنيتي برخې تدارکاتي قراردادونه امريکا پورې تړلي و. د جولای تر لومړۍ د امريکا د تخليبي پروسه بشپړه شوه (نظامي برخه). پدې کار سره ټول تمرکز پر ځواکونو و. څو اصلي مسئله قراردادونه ول - د قراردادياتو د شمېر په اړه مختلف تخمينونه شته، زه غواړم له ۱۰۰۰ څخه تر ۱۷۰۰۰ پورې ذکر کړم. زموږ د تايميناتو ټول خنځير تر سخت فشار لاندې و.

دويم؛ افغان ځواکونه په خانگري ډول، ملي اردو له جوړېدو راهيسې په هوايي ملاتړ ولاړه وه. کله چې له گڼو ستراتيژيکو گواښونو سره مخ شول، دوی په تاکتيکي کچه عمليات نشوای کولای. مثلاً: ۶۰۰۰ زرو پوليسو د شفافيت د شاخصونو [هغه شاخصونه چې مرسته کوونکو نهادونو د آپس په سيستم کې وضع کړي ول] په خاطر يې معاش نه و اخيستی.

داسې نظامي اډې وې چې تايمينات يې د هوا له لارې کېدل. د امريکايي ځواکونو تخيله خنځيري تاثير درلود، ښاغلی جنرال، تر ټولو مهم دا چې له نظامي پلوه ستاسو د پوهولو لپاره ووايم چې ستراتيژيکي ساحې زموږ د نړيوالو ملگرو له خواپه

نظر کې نه وي نیول شوی. افغانانو ته ستراتیژیکې ساحې ولسوالۍ او ولایات دي، او د دوی سقوط د افغانانو په منځ کې خنځیري اغېز لري.

زموږ د بین المللي همکارانو له نظره، دغه ساحې عادي وي او خنځیري اغېز یې نه درلود. پدې توګه که موږ غوښتل چې د کندهار او کابل څخه چې ستراتیژیکې ساحې وي دفاع وکړو، ځکه د جنوب دفاع مهمه وه، د ختیځو سیمو امنیت ټینګ و، دواړه ننگرهار او پکتیا محفوظې وي. زموږ ناتواني د ځواکونو نشتوالی و، ځکه کوماندو په تاکتیکي ډول پراګنده شوي وو.

ستونزه دا وه چې تکتیکي عمل د دې باعث شو چې ستراتیژیک اهداف تر سیوري لاندې راولي. دا له کویډ ۱۹ سره چې یو طبیعي افت دی مقایسه کړی. د نړۍ بهترینو سیستمونو ونشواي کړای په چټکۍ او په موقع سره اجرات وکړي. دوو میاشتو کې ټول لوجیستیکي خنځیر له سره جوړول [ستونزمن و]. موږ په بشپړ ډول خپل لوجیستیکي وابستګۍ ته له متوجه کېدو پرته ډاډه و، ځکه موږ ته داسې ډاډ راکړل شوی و چې بدیلونه به وړاندې شي. خو تر وروستۍ ورځې، د اګست ۱۴ پورې د قراردادونو د بدیل په لټه کې و.

جنرال کارتر: مخکې لدې چې د دینمن خبره وکړو، ایا فکر کوئ چې د وسله والو ځواکونو د اعلیٰ سرفواندان په صفت تاسې د تغیر راوستو لپاره د کافي صلاحیت او توانیې څخه برخمن وئ؟
جمهوررئیس غني: نه، ځکه امنیتي برخه څو ځانګړنې درلودې چې زما تر نظر لاندې نه وي.
اول، کندهار کې امنیتي قوماندان ما وټاکه او که پر ما تمایل شو؟ ټول منطقوي ځواکونه، محلي پولیس او ولسي پاڅون کوونکي او نور د محلي بانفوذه اشخاصو په واسطه ایجاد شول که نه؟ اول چا سقوط وکړ؟ همدوی. ډېر ملاحظات او استدلالونه شته چې یو جنګسالاره ستراتیژي ممکنه وه؟ خو، دا جنګسالاران و چې سقوط یې وکړ.

جنرال کارتر: کولی شو دې ټکي ته بېرته را وګرځو. ځکه کله چې عمومي وضعیت ته په کلي توګه ګورو، دا ټکی پکې مهم دی. ما غوښتل چې یوازې د اګست میاشتې د پېښو جمعه بندي وکړم، او فکر کوم افغانان غواړي پدې اړه ستاسو لیدلوری واورې. لومړنی مورد چې زه پرې پوهیږم او تاسې پرې پوهیږئ دا دی چې د متحده ایالاتو کانګریس، فکر کوم په وروستیو کې جان ساپکو د افغانستان لپاره د متحده ایالاتو ځانګړی سرمفتش غوښتي چې پر تاسو د ځینو توروونو تحقیق وکړي. هغه ادعا چې ګواکې کله تاسې وطن پرېښود، مشخص مقدار پیسې مو له خان سره انتقال کړې، زه فکر کوم احتمالاً تاسې غواړئ هغه ته خواب ورکړئ. بله پوښتنه چې زیات افغانان غواړي هغه واورې، که څه هم توضیح ورکول شوی ده، تاسو لپاره به واقعا هم سخته وه، چې افغانانو ته د ۷ کالو تعهد او ژمنتیا وروسته په داسې حالاتو کې وطن پرېښود؟

جمهوررئیس غني: بالکل دا ډېره سخته پرېکړه وه، په تېرو سلو ورځو کې زه لیکل کوم، یوازې وم، فکر می کاوه چې تر دې سخت شی به بل نه وي. زه مجبور شوم خپل خان قرباني کړم تر څو کابل وژغورم او د د تاوتریخوالي څخه ډکه کودتا رسوا کړم، دا یوه کودتا وه او په هېڅ کچه پکې ولس په پام کې نه دی نیول شوی.

دویم، زه غواړم په قاطعیت سره ووايم، ما له هېواده هېڅ پیسې ندې ویستي. لومړني هدف تر رسېدو وروسته ټول هیلېکوپترونه تالاشی ته ورکړل شول. نه یوازې د بناغلي ساپکو له تحقیقاتو هرکلی کوم، بلکې لکه مخکې مې چې ددغې ادعا له اوازې سره وړاندیز کړی چې غواړم د ملګرو ملتونو یا بل کوم تحقیقاتي بنسټ له خوا د دې موضوع تحقیق وشي، تاسې له کلونو راهیسې ما پېژنئ، ایا تر اوسه ما د ویزې، یا کوم بل کار په اړه کومه شخصي غوښتنه کړې؟ که ما غوښتلې چې پیسې تر لاسه کړم، کله مې چې د مالي وزارت پرېښود، ما کولای شواي یو قراردادي شرکت یا عایداتي

کمپنی جوړه کړم. ما د خپل عمر یوه ورځ هم د امریکا په شمول هیڅ یو هېواد ته کار ندی کړی. د نورو رهبرانو برخلاف ما له امریکا، ناپو او هیڅ هېواده هیڅ پیسې ندی ترلاسه کړي. د افغانستان د ټولو سیاسي نخبه گانو د ملي امنیت ریاست د اوپراتیفي بودیجې څخه پیسې تر لاسه کولې، ما هېڅکله هېڅ ډول پیسې له دغې ادارې نه دي اخیستي. ما د حقوقو او مزایاوو پرته د ماليې وزیر او د کابل پوهنتون د رئیس په توگه کار وکړ. د جمهوري ریاست پر مهال ما خپل امتیاز د لومړی میرمن دفتر ته ورکول، ځکه د هغې دفتر د تمویل لپاره کوم حقوقي میکانیزم نه و موجود. زما د ژوند سبک سره ټول بلد دي. په پیسو به څه وکړم؟ هدف می دا دی چې دا اساسي پوښتنه ده. تاسې پوهیږئ چې زما اساسي اړتیاوې ډېر ساده دي. زه له نړیوال بانک څخه په دوامداره توگه د تقاعد پیسې ترلاسه کوم، چې له هېواد څخه بهر د حساب درلودو اړتیا نه احساسوم. زما میرمنې شتمني د هغې میراثي شتمني ده چې په لبنان کې دی، مور نور څه نلرو. فقط همدومره. زما زوی او لور پرانیستی او شفاف ژوند لري. ما هیڅ یو افغاني یا خارجي شرکت سره هیڅ ډول شراکت نه درلود. دا یو تور دی، داسې تور چې اول روسیې خپور کړ.

پدې اړه زه هر ډول تحقیق ته حاضر یم. زه خپل هېواد سره د تعهد په خاطر متمایز شخص یم. زه د نورو خلاف اطلاعاتي سازمانونو سره د ارتباط یا له نورو لارو نه یم راغلی. ما خپل شخصیت خپله جوړ کړی چې شتمني می خپله پیدا کړي ده. کله چې افغانستان ته راغلم په بتسدا (د میریلنډ ایالت یو ښار) کې می خپل کور خرڅ کړ تر څو په هغو پیسو کابل کې کور جوړ کړم. بیا می هم خپله شتمني یو ځل په ۲۰۱۴ کال کې چې کله جمهوررئیس شوم ثبت کړه او بیا می په ۲۰۱۹ کال کې اعلان کړه چې پنځه میلیونه ډالره نقد شتمني لرم. دا زما شخصي پیسې وې، ما اراده درلوده چې د خپل اجدادو په کلي کې یو فرهنگي مرکز چې کرنیز څیړنیز برخه هم پکې وي جوړوم. بله اراده می نه درلوده. اوس چې کومه شتمني لرم هغه په کابل کې زما کور دی، بیا هم کولای شئ د هغې په اړه په بشپړ ډول تحقیقات وکړئ. ما له افغانستان څخه بهر هیڅ پیسې ندی انتقال کړي، ما خپله شتمني په دوامداره توگه له بهر څخه افغانستان ته انتقال کړي ده.

جنرال کارتر: مننه ښاغلی جمهوررئیس، د دې شفافیت په خاطر، زه پوهیږم دا به د هغو ډېرو افرادو لپاره چې پدې اړه یې پوښتنې درلودې، ډېر کنټر وې. اوس به هغه توافق ته را څرخو چې د ۲۰۲۰ کال د فبرورې په ۲۹ لاسلیک شو. زه نه پوهیږم چې د هغې په اړه کومه ملاحظه وه که نه، ایا داسې کوم ټکي شته چې تاسې احساس کوئ کېدای شوای په متفاوت ډول تر سره شوی وای او بله نتیجه تر لاسه شوی وې؟

جمهوررئیس غني: د فبرورې په ۲۹ هوکړې څخه مخکې باید د ۲۰۱۸ کال پېښې درک شي. دا جالبه ده چې د څو پېښو، تاریخونه یو شان دي. د ۲۰۱۸ کال د فبرورې په ۲۸ مه می په کابل کې د کابل پروسې په نوم یو کنفرانس دایر کړ، طالبانو ته می د سولې وړاندیز وکړ. د هغې په دوام تاشکنت کې یو بین المللي کنفرانس جوړ شو چې په هغه کې د سیمې هېوادونو د کابل پروسه تایید کړه. ورپسې په کابل کې د علماوو یو کنفرانس د اوربند غوښتنه وکړه او ما له ځنډ پرته د ۲۰۱۸ کال په جون کې اوربند اعلان کړ. دا له ۱۹۷۸ څخه را پدېخوا د هېواد په تاریخ کې لومړنی هر اړخیز اوربند و. وروسته له هغې (بیا هم تاسې ښکېل وئ) هغوی سره بحثونه وشول. د اندونیزیا، سعودي او افغانستان علماوو د جکړې د درېدو غږ وکړ. او د نومبر په میاشت کې په یو بین المللي کنفرانس کې چې د افغانستان د شریکانو لخوا په جنېوا کې جوړ شو، تعقیب او دوباره هغه تایید شو.

مور واقعا د افغانانو په رهبري او د افغانانو په مالکیت یو کنفرانس درلود، زما هدف د سولې پروسه کې د سولې وړاندیز و چې په ملي او بین المللي کچه د اسلامي نړۍ د علماوو، سیمې او بین المللي ټولني لخوا تایید شو.

داسې نده چې متحده ایالات یو ناڅاپه په صحنه کې رابښکاره شو او هڅه یې وکړه چې په سوله کې منځگرتوب وکړي. زما وړاندیز دا و چې د متحده ایالاتو یو ځانگړی سفیر یا ځانگړی استازی دی، موږ سره د پاکستان په برخه کې مرسته وکړي. د دې کار لپاره سفیر خلیزاد منصوب شو. خو یو بل ټکی چې باید ستاسو د پاملرنې وړ وگرځي او موږ په بشپړ ډول په هغې پوه یو، داده چې جمهوررئیس ټرمپ د ۲۰۱۷ کال په اگست کې د افغانستان او جنوب اسیا ستراتیژي اعلان کړه. په هغه ستراتیژي کې هغه له افغانستان څخه د وتلو تصمیم بیان کړ. هغه د افغانستان له دولت و غوښتل چې د اندازه گیری وړ نتیجه محوره اصلاحات رامنځته کړي او پاکستان یې په مستقیم ډول مخاطب کړ چې تروریستانو ته دې پناه ورکول بند کړي او داسې نور...

د افغانستان خلک له جگړې ستړي شوي و. پوهیږئ، زموږ د متحدانو په ځانگړي ډول زموږ د مهم شریک متحده ایالاتو له نظره ډېره توجه جگړې ته شوې چې ناپایه بلل کېده. مگر دې ته پام نشته چې د دغې ناپایې جگړې متضررین افغانان و. د لښکرېت گټه بدله شوه. خلکو سوله غوښته. ما هم د سولې په بهیر فشار راوړ. د سولې د پروسې هرکلی په ملي کچه وشو، شفاهه او د خلکو له خوا و. هغه پېښه چې د ۲۰۲۰ کال د فبروې په ۲۹ کې رامنځته شوه چې د سولې د یو توافق پر ځای موږ د خروج له توافق سره مخ شو. دا لومړنی برخه ده. کله چې جمهوررئیس ټرمپ ...

جنرال کارټر: په بڅبنې سره، کله چې وایې د خروج هوکړه، هدف مو د امریکا متحده ایالات دي؟

جمهوررئیس غني: د امریکا د خروج بهیر؛ هغه وخت طالبان د نړۍ د تر نورو تروریستي سازمانونو په صف کې حسابېده. دا د تروریزم یو نړیوال شاخص دی. د طالبانو د تروریزم بیه د افغانستان د ناخالص تولید شاوخوا ۱۸ سلنه وه کمول و، وروسته دغه قیمت ۱۹.۷ ته لوړه شوه. یاد توافق داسې بڼه خپله کړه چې د جمهوررئیس ټرمپ له وینا سره یې تضاد درلود. هغه ويلي و چې د خروج لپاره مشخصه موده نه ټاکي مگر دغه توافق موده وټاکله. پدې هکله دویمه برخه دا ده چې په هغه ورځ دوه توافقه وشول. په کابل کې د لومړي ځل لپاره دوه پېښې تر سره شوي. د ناتو سرمشري ستولنتبرگ او د امریکا د دفاع وزیر اسپر لومړی کابل ته راغلل او یوه گډه اعلامیه یې وړاندې کړه. پر دغې اعلامیه په میاشتو کار شوی و او د دوحې تړون سره موازي پرې کار روان و.

جنرال کارټر: په بڅبنې سره دغه گډه اعلامیه د دوی او چار تر منځ وه؟

جمهوررئیس غني: بلی، متحده ایالات، ناتو، د افغانستان دولت او ټول متحدینو تر منځ وه. زما پوښتنه دا وه چې ایا موږ کوم نوي توافق ته اړتیا لرو چې د دوه اړخیز امنیتي توافقتنامې ((BSA ، د ستراتیژیک مشارکت توافقتنامه، ((SPA ، د ځواکونو د وضعیت توافقتنامه، ((SOFA ، د ناتو ځایناستی شي؟ د هغوی حقوقي کسانو تر ملاحظې وروسته وویل شول چې نه، ټولې توافقتنامې تایید شوي دي او په گډه اعلامیه کې به دا موضوعات شامل شي، بیا می د جمهوررئیس له مرستیال امرالله صالح او نورو همکارانو پوښتنه وکړه. د دې دواړو ترمنځ (د دوحې تړون او گډه اعلامیه) د تضاد په صورت کې کوم توافق حاکم دی؟ سفیر خلیزاد وویل گډه اعلامیه ځکه دا اعلامیه یو پېژندل شوي دولت سره شوی. مگر کله چې دغو دواړو هوکړو ته کتنه وشي، د دوی تر منځ څلور ټکي ډېر ژور تضاد سره لري..

جنرال کارټر: پدې اساس زه فکر کوم چې تاسې باید توضیح کړئ چې بل توافق یا منځنی توافق.

جمهوررئیس غني: د امریکا دولت او طالبانو [توافق]؛ د فبروې د ۲۹ په ماسپېښین په قطر کې د بهرنیو چارو وزیر پیمپو په حضور کې سفیر خلیزاد لاسلیک کړ. په کابل کې وزیر اسپر وویل: « دا په شرایطو ولاړ یو توافق دی » بیا یې وویل: « تکراروم دا په شرایطو پورې تړلی یو توافق دی، که طالبان په خپلو ژمنو ونه درېږي، د امریکا متحده ایالات به خپل توافق هغوی سره لغوه کړي. » ستولنتبرگ وویل، « موږ به اجازه ورنکړو چې تېرې شل کلني لاسته راوړني له منځه

لارې شي. ناتو د افغانستان او د افغانستان له خلکو سره ولاړ دی. اوس د دې وخت دی چې واقعي سولې په لور گامونه پورته کړو» خو مور سره توافق کې د افغانستان دولت، د افغانستان خلکو ته روښانه ده چې اوربند او سیاسي بحثونه د امریکا شاته تکی پورې تړلي دي او اصل همدا و چې « تر هغو چې په ټولو شیانو توافق ونشي، په هیڅ شي توافق نه کېږي»

خو تاسې که د طالبانو او امریکا توافقنامې ته وگورئ، په هغې کې یواځې دا راغلي چې د دواړو لورو ترمنځ اوربند به بحث موضوع وي. دلته هم ډېره ضروري ده چې پوه شو، طالبانو د افغانستان د اسلامي امارت په ویلو چې د امریکا لخوا په دې نوم په رسمیت نه پیژندل کېږي، خو امریکا سره د طالبانو په توافقنامه کې د افغانستان اسلامي جمهوریت ته حتا اشاره هم نده شوې. هر څه یې په دې خلاصه کړل چې افغان اړخونه به طالبانو سره مذاکره کوي، پداسې حال کې چې مور سره په توافق کې بیا مشخص شوي چې د افغانستان د اسلامي جمهوریت یوه ټول شموله هیات به طالبانو سره مذاکره کوي. همدارنګه د امریکا او طالبانو ترمنځ توافق کې، طالبانو ته د یو دولت په څېر کتل شوي، ټاکل شوي نه وه چې دوی به تروریستي سازمانونو ته ویزه او پاسپورټ ورکوي. بله مهمه موضوع چې واقعا د اګست د میاشتې د پېښو مهم دلیل ګڼل کېږي دا دی چې مور سره د توافق (مياشتې میاشتې دا د بحث موضوع وه) کې راغلي و، چې امریکا د طالبانو او اسلامي جمهوریت دواړو ترمنځ د زندانیانو خلاصون تسهیلوي. هغه ارقام چې په شفاهي ډول ذکر شوي و، حداکثر ۱۰۰ دي. امریکا سره د طالبانو په توافق کې امریکا په یو جانيه ډول ژمنه کړې چې ۵۰۰ طالب زندانیان به آزادوي او دا ژمنه د مارچ تر ۱۰ ده.

جنرال کارتر: تاسې سره مشوره نه وه شوي؟

جمهوررئیس غني: نه، مور دا رد کړي و، قطعي مو رد کړي و. ما د سولې ټوله توافقنامه مطالعه کړي و، تاسې پوهیږئ چې زه خپله کار خانګي کوم، دا کار د یو اوربند څخه د مخه [سم نه و]، هغه هم یو جامع او دایمي اوربند په بدل کې چې ښاغلي اسپر او د ناتو عمومي سرمنشي هم پر هغه ټینګار کړی و، لکه مور چې په [۲۰۱۸] کې یو اوربند وکړ، هیڅ مشوره راسره ونشوه.

سربېره پر دې، د امریکا متحده ایالات یو جانيه تعهد کړی و چې د طالبانو پاتې زندانیان به هم په درې میاشتو کې خلاصوي. له بده بخته بیا وایي امریکا د افغانستان حاکمیت ته درناوی کوي او په داخلي چارو کې یې لاسوهنه نکوي. مور ضرب العجل راکړل شو چې دوی باید خلاص کړو. د زندانیانو شمېر لومړیو کې څو سوه و، خو بیا وروسته زرګونو ته ورسېدل، بیا خبره ۵۰۰۰ ته ورسېده چې ۴۰۰ پکې داسې کسان و چې د ناتو د غړو هېوادونو سرتېري یې وژلي و، په خانګري ډول فرانسه او استرالیا پدې هکله ډېر اندېښمن وو. احتمالا ۴۰ تته د مخدره موادو ستر نړیوال قاچاقبران پدوی کې شامل و.

زه مجبور شوم چې د دوی خوشي کولو لپاره لویه جرګه را وغواړم [دومره لویه پرېکړه د ملت له مشورې پرته ما نشو کولای]. همدارنګه د امریکا بهرنیو چارو وزیر پمپيو یو خط موجود دی چې مستقیما یې د افغانستان خلکو ته ډاډ ورکړی دی:

اول، متحده ایالات به طالبان تاوتریخوالي کمولو او [د افغانستان اسلامي جمهوریت سره] مستقیمو مذاکراتو ته مجبوروي. دویم، متحده ایالات د یو مستقل، یو موټي او ډموکراتیک افغانستان ملاتړ کوي چې هم په کور دننه سوله ولري او هم ګاونډي هېوادونو سره.

پمپيو ماسره اړیکه کې شو او ماته یې ډاډ راکړ وې ویل، زندانیان ستاسې د فشار وسیله نده، بلکې امریکا ده. خو دغه ژمنې هیڅ یوه ترسره نشوي. کله چې تېر ته گورو، له هغه سند [د طالبانو او امریکا هوکړه] څخه د افغانستان د اسلامي جمهوریت پاکول د اګست په میاشت کې د سقوط اساسي لامل شو. طالبانو مور سره د سیاسي مذاکراتو څخه انکار وکړ او

موږ ته به يې ويل چې تاسې څوك ياست؟ حتا د زندانيانو په اړه يې ويل چې دا د متحده ايالاتو ژمنه ده چې پر هغې به عمل كوي.

پدې توگه مهمه ده چې پوه شو د افغانانو په مالكيت او مشرۍ يوه پروسه چې په سيمه ييزه او نړيواله كچه يې ملاتړ درلود، له منځه يوړل شو.

جنرال كارتر! دغه پروسه دومره پټه وساتل شوه چې حتی د امريكې ملي امنيت مشاور، جان بولټن ته د هوكرې كاپي ورنكړل شوه او يواځې ورته وركړل شو چې وي لولي او بېرته ترې واخيستل شو. بولټن دا خبره يې په خپلو خاطراتو په كتاب كې ليكلې. موږ سره هېڅ سند شريك نه شو او سلگونه نظرونو ته هم هېڅ توجه ونشوه.

واضح خبره ده چې د پروسې او نتيجې مسووليت د امريكې بهرنيو چارو وزارت د مذاكراتي ټيم دى، په ځانگړي ډول دا پوښتنه چې د بهرنيو چارو وزارت حقوق پوهانو څنگه اجازه وركړه چې دوه دومره متفاوت هوكره ليكونه چې په هېڅ ډول اختلاف يې سره منځه نشي تلې ترتيب شي.

زموږ مذاكراتي هيات خورا متحد پاتې شو او له اساسي ارزښتونو يې تمرکز لري نشو. زما ژمنه ځلكو سره دا وه چې د سولې پروسه كې به شفافيت وي، ځكه د سولې دوام لپاره شفافيت اړين دى. وروستۍ خبره، د ۲۰۱۹ كال په جنوري كې مې جمهوررئيس ټرمپ ته يو ليك واستوه او ورته مې وويل كه وتلو اراده لري، نو بايد په ټولو مسائلو بحث وكړو. ما په دوه اړخيزې امنيتي توافقنامې (BSA) او ستراتژيكي مشاركت په توافقنامې (SPA) استناد وكړ. همدارنگه مې د اپريل په مياشت [۲۰۱۹] كې پمپيو ته ليك وليكه او په تفصيل مې څرگنده كړه چې كوم بهير چې د سولې په نوم روان دى، بې نظمه دى او په افغانستان كې كورني بې اتفاقي زېږوي.

جنرال كارتر: آيا د هغو دوو ليكونو ځواب مو وموند؟

جمهور رئيس غني: يو ځواب دا و، چې د سي آى اى رئيس او مركزي قوماندانى (CENTCOM) قوماندان راغلل. هغوى زموږ اندېښنې يې يادداشت كړې مگر هېڅ ځواب ور سره نه و. تاسې په دې پوهېږئ، اساسي مسئله دلته ده، چې د امريكا امنيتي برخه پدې باور و، چې په دوامداره توگه [تر هغې چې سوله نه وي شوي] پاتې كېدل د متحده ايالاتو په گټه و. طبعاً هغوى نه شو كولاى چې د خپل اعلى سرقوماندان په استازيتوب خبرې وكړي او وي ويل چې د هغه (ټرمپ) نظر هره دقيقه بدلېږي. دغو خبرو زموږ امنيتي برخه غافل كړ، ځكه هغوى په تكتيكي كچه كار كاوه.

دويم ځواب واضحه و، زما په وړاندې يو سراسري كمپاين پيل شو چې غني د سولې مانع دى، د نړيوالو رسنيو سرليكونو كې او همدارنگه په داخلي رسنيو كې ټول سرليكونه زما په ضد و. بلې ما ځواب تر لاسه كړ. او بل ځواب د بهرنيو چارو وزير پمپيو ليك و چې واضح خبرې يې پكې كړې وې او لويې جرگې ته يې ډاډ وركړ او چې متحده ايالات به د ارزښتونو په فاع كې زموږ تر څنگ پاتې كېږي او موږ بايد د سولې لپاره ريسك ومنو. پدې برخه كې موږ بشپړ توافق درلود. زه د سولې لوى پلوى وم. زما انتخاباتي شعار او پلتفارم سوله وه، مگر د دې مسؤليت زما دى چې ما د دوى په ډاډ وركولو او خبرو باور وكړ او دا مسؤليت به گور ته ورم.

جنرال كاتر: پوه شوم! د سيمې نور قدرتونه پدې برخه كې اساسي نقش درلود لكه پاكستان. تاسې په ياد لري، چې د ۲۰۱۸ كال په دويمه نيمايي كې مو ماته بلنه راكړه، چې د يو منځگړي په صفت ستاسې او د پاكستاني حكومت تر منځ اوسم. ستاسې تمه څه وه چې څه پايله تر لاسه كړئ؟

جمهور رئيس غني: مشتركي گټې. تاسې په ياد لري چې زه پاكستان ته لارم او د پاكستان لوى درستيز جنرال راحيل شريف او نورو سره سره مې وليدل. حتى GHQ ته لارم چې د هغې له وجې په كور دننه له نيوكو سره مخامخ شوم. له بده مرغه واقعيت همدا دى چې د افغانستان مسئله پاكستاني پوځ او استخباراتو سره ده ځكه هغوى ته مې مراجعه وكړه.

موږ د يوې نا اعلان شوې جگړې قربانيان و. ما غوښتل هغه جگړه پای ته ورسوم. زه له پاكستان سره د يوې رېښتوني همكارې برنامې غوښتونكى وم. زه چې اوس تېر شوي وخت ته گورم، يو موضوع ته چې موږ ټولو بايد پام كړى وي دا

و چې د پاکستان پوځي واکمن او مشر جنرال مشرف د ۲۰۰۱ کال د سپتمبر د ۱۲ می نېټې وينا وه. بشپړ متن يې په CSPAN کې شته. هغه په شدت سره ناهيلي څرگنده کړه او وی ويل، چې پاکستان مجبور دی او بايد د خپل وجود په اړه پرېکړه وکړي. دا شېبه د پاکستان د بقا د آزمایښت شېبه ده او هغه تصميم نیولی، چې د متحده ایالاتو په څنګ کې ودریږي سره له دې چې نه پوهیږي، چې هغوی څه غوښتنه لري. د امریکا له خوا دوی ته داسې گواښ دوی خپله کلکه بې عزتي وگڼله او تر آخره يې له ياده و نه ویسته. پاکستان د **deep state** په وسیله کنټرولېږي او دا **deep state** یو فوق العاده تکتیکی ظرفیت لري، دغه ظرفیت دوی لومړی د شوروي اتحاد د یرغل په مهال او بیا دویم ځل د امریکا د جګړې په دوران کې وښودله. متحده ایالاتو پاکستان سره د تعامل هېڅ عملي لاره پیدا نکره. زما هیله دا وه (چې تاسې هم پکې خپلې هلې ځلې وکړې ځکه ستاسې اړیکه پاکستان سره متفاوته ده او خبرې ته مو غوږ نیول کيږي) چې پاکستان ته قناعت ورکړو چې یو ودان افغانستان د پاکستان په ګټه ده نه په تاوان. موږ په سیمه ییزه کچه ډېر څه کولی شو، او په بدل کې زموږ یواځنی غوښتنه په خپله خاوره خپل حاکمیت و، پدې هم پوهېدو چې زموږ حاکمیت لپاره پاکستان یو اساسي عنصر دی. یواځنی موضوع چې ما پاکستان سره پرې خبرې نه وې کړې د ډیورنډ مسئله وه، او هغه هم ځکه چې دا زما د واک خبره نه وه (پدې اړه یواځې د کرښې دواړه غاړو افغانان پرېکړه کولی شي)، افغانستان یو قوي او باثباته دولت ته اړتیا لري تر څو وکولی شي پدې موضوع بحث وکړي، پرته له دې موضوع نور ټول موضوعات د بحث وړ و تر څو یو واقعي دولت-دولت اړیکې ایجاد کړو. زما او ستا پر هڅو سر بېره، له بده مرغه پاکستان تغیر ونکړ او پاکستان د نړیوال قانون حاکمیت او همکارۍ او د هیوادونو استقلالیت ته یو اساسي گواښ دی.

پاکستان د یو زخمي انسان احساس کوي، دوی احساس کوي چې د بحران په شېبې کې همکاري کوي، خو وروسته هېرېږي. اوسنی حالت پاکستان ته لویه بریا ده. هغوی په دوامداره توګه په خپله لوبه کې کامیاب شوي، د طالبانو تر شا د پاکستان د جنرالانو لاس اوس لکه لمر روښانه دی. طالبانو یې له پټنځای، بې له ملاتړه، بې له درملو، بې له هغو ټولو تجهیزاتو او بمونو چې افغانستان یې له تباهی سره مخ کړ هېڅکله بریالي کېدلی نشول.

او اوس کابل کې د پاکستان سفیر د وایسرای نقش لري، لکه د روسیې سفیر چې د شوروي یرغل په مهال لره. مګر دا دوام نشي کولی. له دې ټولو درس دا دی چې پاکستان د خپل نفوس، جغرافیایي موقعیت، هسته یي اسلحو [ته په اندېښنه کې دي]، او زه فکر کوم پاکستان په خانګرې توګه د جنوبي آسیا لپاره د ترمپ د ۲۰۱۷ کال له ستراتیژي وروسته واقعاً د خپلو هستوي تاسیساتو تهدید ته په اندېښنه کې و، ځکه چې ترمپ په څرګنده توګه ویلي و چې موږ اجازه نه ورکوو، چې د پاکستان هسته یي تاسیسات د تروریستانو لاس ته ولوېږي. پرته له تعقیبي ډیپلوماتیک فشار څخه پاکستان لفظي تهدید بې ګټې و او هغوی یې غوسه کړل، او د دې غوسې سرولو لپاره پاکستان په افغانستان کې وینو بهولو ته زور ورکړ او وروسته د متحده ایالاتو په لیدلوري کې هم بدلون راغی [او یواځنی قربانیان افغانان و]. یوه بله مهمه موضوع دا وه چې د ۲۰۲۰ کال د فبروري د ۲۹ نېټې د هوکړه لیک د اړزیابې لپاره د متحده ایالاتو د ملي امنیت شورا هېڅ جلسه نه ده دایره شوې. یوازې یوه جلسه پدې اړه شوې وه او هغه هم ډېر په خنډ. په همدې دلیل ټولو امنیتي مسؤلینو سره چې زما خبرې نه وې شوي نه پوهېدل چې آیا رښتیا دوی ته د اخراج امر شوی که بل څه؟ دوی منتظر و چې راتلونکي کې به څه کيږي.

جنرال کارټر: بالکل، د راتلونکي په اړه څه نظر لری؟ منظور می دادی، چې موږ او تاسې ټول د داعش پدې را څرګندېدو ته اندېښمن یو. د ژمی راتګ او وچکالی پېښېدو سره موږ ټول افغانستان کې د یوې بشري فاجعي پېښېدو ته تشویش لرو. پدې اړه تاسې څه نظر لری؟

جمهور رئیس غني: مننه، دا زما اساسي تشویش هم دی او تمرکز پرې لرم.

لومړی موضوع د ترهګرۍ ده. لکه څنګه چې جمهور رئیس اوباما د نوبل جایزې اخیستو په مهال خپله وينا کې وویل، د سپتمبر د ۱۱ نېټې تراژیدي د څو کوچنیو سړیو کار و چې ژور نفرتونه یې زړه کې ساتلي و او د نوي تکنالوژي په

استعمال يې يو زور تكتيک عملي کړه. ترهگري اوس يو ايکوسيستم دی. القاعده او داعش د يو سازمان په توگه ممکن تنزل کړی وي. مگر د يو ايکوسيستم په توگه مور واقعاً له يو لوی گواښ سره مخامخ يو. افغانان يوه اساسي پوښتنه لري: آیا طالبانو سره د امريکا هوکړه طالبانو او پاکستان ته د تروريزم په وړاندې د جگړې اوتسورس (outsourcing) کول و؟ يا آیا هدف دا و چې افغانستان څخه وتلو لپاره يوه لاره پيدا کول و؟

طالبان د امنيت راوستلو ادعا لري، مگر حقيقت دا دی چې امنيت څکه راغی چې طالبانو خپله جگړه درولي. د وینې تويولو مسولين همدی و. دوی هېڅ ډول امنيت ندی راوستی، بلکې خپله جگړه يې درولي، خو له بلې خوا بل ډول تاوتریخوالي ته لاس اچولی: د امنيتي او دفاعي غړو وژل، د پنځو په وړاندې تاوتریخوالي، اجباري ودونه او نور چې خلک يې بيانوي. دا ډېره اساسي مسئله ده، ځيني درسونه ډېر مهم دي. ما د ۲۰۰۱ کال سپتمبر په ۲۷ د فایننشیل ټایمز په مجله کې يوه مقاله ليکلی (**The Folly of Quick Action**). په ياده مقاله کې ما ويلي و چې افغانستان تک بايد د يو پلان په اساس وي، کله ډېر څه د خطر سره مخ کېدی شي. د تروريزم په وړاندې جگړه اعلان شوه او اردو ته مسوليت وسپارل شو او استخباراتي ادارو ته پراخ صلاحیتونو ورکړل شول. هغه مبارزه چې د عدالت تأمین لپاره پيل شوی و د انتقام په جگړې بدل شو. جگړه د ستراتيژيک پر ځای تکتیکي بڼه خپله کړه او ورځ په ورځ پراخېده.

لومړی اساسي ستونزه دا وه چې تروريزم د اسلامي تروريزم په بڼه توضیح شو. تروريزم اسلام سره هېڅ اړيکه نه لري. سره له دې چې په تېرو ۲۰۰ کلونو د هر مذهب پيروان تروريستي تکتیکونه ته لاس اچولی، د هغوی تکتیکونه ته هېڅکله مذهبي بڼه ور نکل شوه. يو دمی دغه ستونزه د يو ميليارد مسلمانانو ستونزه ويل شوه، او پر عراق يرغل [د امريکا جگړه] د سيمه ييزې اجماع له منځه وړلو يوه اساسي مرحله وه. مور سيمه ييزې اجماع ته اړتيا لرو، د اسلامي نړی اجماع ته اړتيا لرو. زما لومړی خبره دا ده چې اسلام او تروريزم بايد سره جلا شي. د اسلام په وړاندې کرکه به ډېر لوړ قيمت ولري او د تاوتریخوالي د بيا بيا زېږېدو لامل گرځي.

دويم، ډېر تمرکز بايد په استخباراتو، پوليسې او اقتصادي او سياسي عملياتو وي تر څو مبارزه [تروريزم سره] اغېزمن وي.

درېيم، اروپا او آسيا بايد د دې مبارزې په سر کې وي، ځکه دوی تر تهديد لاندې دي او له همدې ځايونو سرچينه اخلي. د پاکستان ستونزه بايد حل شي. يو منځمهاله پلان بايد ايجاد شي تر څو پاکستان سره مرسته وکړي چې باثباته شي، هلته حالات خراب دي او پر دوی د هغه افراطيت چې دوی خپله زېږولی تأثيرات شوي.

جنرال کارټر: که د راتلونکي خبرې ته لار شو، زه پوهېږم چې تاسې يې وړاندوينه وکړه، زما پوښتنه دا ده چې آیا تاسې زموږ په څېر افغانستان کې دننه د داعش د پورته کېدو تشويش لری؟ او فکر کوم تاسې بشري فاجعي پر موضوع هم غوښته خبرې کړی.

جمهور رئيس غني: بالکل زه هم دا تشويش لرم. ډېر کلونه ما د غربي استخباراتي ادارو څخه غوښتنه وکړه چې تروريزم ته د ايکو سيستم په نظر وکتل شي او يو همغږی ستراتيژي بايد ايجاد شي تر څو دغې پديدې سره مبارزه وشي. ما ويل چې د داعش، القاعده او هغه وخت کې طالبانو په څېر پديدې سره په تکتیکي ډول مبارزه نشي کېدی. د جگړې سنګرونو يو ترکيب د يوې مبارزې ستراتيژي نشي جوړولای. نو بايد پدې موضوع تأمل وشي. داعش ځکه مخ په ځواکمنېدو دی چې دوی د طالبانو خپله وسله په بېرته په همدوی استعمالوي. داعش د طالبانو شاگردان دي، او د طالبانو څخه يې الهام اخيستی. له بده مرغه يو مکمل نسل پرته له تاوتریخوالي او انتحاري څخه بل څه نه دي زده کړي. ستاسې معلوماتو لپاره يې بايد ووايم چې انتحاريان به په بازار کې خرڅېدل.

له بده مرغه طالبانو د افغانستان له تاريخه هېڅ زدکړه نه ده کړې. په زوره د قدرت نيول تل په زوره چپه کيږي هم. افغانانو څخه د يو ټولشمولي ملي سولې حق اخیستل د تاوتریخوالي د نوي څپې باعث شوی. له بده مرغه نړيواله ټولنه (د شوروي اتحاد او امریکا) افغانستان کې د دخيليدو دواړو څلو کې پر زور تاکيد کوه او پدې فکر و چې د ځواک استعمال د حل لاره ده. افغانستان لپاره بايد د سولې يو اساسي پلان موجود وي. اوس طالبان واکمنان دي، دوی بايد مسوليت هم واخلي.

جنرال کارتر: په بخښنې سره، مخکې له دې چې بشري بحران ته موضوع ته لار شو، ډېر خلک پدې بحث کوي چې آیا اوسني طالبان د ۲۰۰۱ کال څخه د مخه طالبانو څخه متفاوت دي؟ آیا ستاسې په نظر دوی په دې خبره پوه شوي چې افغانستان په تېرو ۲۰ کلونو کې بدل شوی؟

جمهور رئیس غني: له بده مرغه حالات ښه نه ښکاري. مخکې له دې چې د تغير شاهدان واوسو، دوی بايد لومړی پدې خبره پوه شي چې د دوی په اصطلاح بریا قيمت څه شی دی؟ دوی هېڅ مسوليت نه دی اخیستی. د بېلگې په ډول د ارغنداب درې پېښو ته وگورئ، سپين بولدک او نورو خايونو کې د دوی ویني ټوپولو او د قتل کچې ته وگورئ. پدې کې شک نشته چې دوی هم د تاوتریخوالي څخه متضرر شوي و چې د دوی د زېږون باعث شو، پدې هم بايد پوه واوسو. دويم، دوی مطلق انحصار ته مخه کړې، پرته له دې چې فکر وکړي چې دوی هغه مهارتونه نه لري چې هر څه وچلوي. درېيمه او او تر ټولو پورنونکې د ملا حسن وينا، هغه هم صوتي، چې پکې ويلي يې دي چې دوی د اوسني بشري بحران، اقتصادي سقوط او خلکو د وتلو او مهاجرت مسوليت نه لري. په زرگونو افغانانو طالبانو څخه د تېښتې په موخه مهاجرت ته مخه کړې.

د کابل په هوايي ډگر کې گډوډي ولې جوړه شوه؟ ولې ۲۰۰،۰۰۰ افغانان وتل؟ که چېرې دوی په دې باوري شوي و چې حالاتو تغير کړی، افغانستان کې پاتې کېدل. طالبان بايد د افغانستان تنوع ته درناوی ولري. دوی بايد دا خبره ومني چې افغانستان په تېرو ۲۰ کلونو کې بدل شوی، دوی د بيان او نظر د اظهار آزادۍ حق ولري او دا هم ډېره مهمه ده چې غرب پر افغانانو د جنگسالارانو يوه ډله تحميل نکړي.

جنرال کارتر: آیا فکر کوئ که چيرې تاسې پاتې شوي وی دوی مو دې ته اړ ويستلو شو چې په دغو خبرو خان پوه کړي؟

جمهور رئیس: نه. له بده مرغه ما پسي ډېر منفي تبليغات شوي و، او موږ ته هېڅکله دا موقع مساعده نشوه چې دوی سره کښو او خبرې وکړو. خليلزاد دوی سره کښاسته. موضوع په بشپړ ډول امريکايي شوه او افغانان ترې حاشيې ته شول. زه پدې نظر يم چې اوس د حقيقي بحث امکان شته، ځکه دوی د دولت دارۍ تر ټولو اساسي فکتور څخه، چې مشروعيت، برخمن نه دي. طالبان داخلي او نړيوال مشروعيت نه لري. اوس نړيوالو او سيمې ته لازمه ده چې دوی ته د مشروعيت ورکولو په برخه کې په متفق ډول عمل وکړي. د سولې پروسه کې دوی په مختلفو لارو لارل، د مشروعيت په برخه کې بايد داسې ونکړي. ځکه زه په دې باور وم، جنرال کارتر، چې د افغانستان مسئله نظامي حل لاره نه لري. په همدې دليل د جگړې زياتېدو سره سره موږ تر آخره د يو سياسي جوړجاړي لپاره هڅه کوله. طالبانو او د دوی ملاتړو، آی ایس آی، پدې باور و چې د حل لاره جگړه ده، او ټوله انرژي يې په جگړه ولگوله. د تاوتریخوالي او جگړې شدت ته يې هر اړخيزه او په ميتودیک ډول کار وکړ. دوی هېڅ ډول سياسي جوړجاړي ته ژمن نه وو.

جنرال کارتر: زما پوښتنه هم همدا وه چې ستاسې مشوره نړيوالو ته څه ده چې څه ډول طالبانو سره تعامل وکړي، ستاسې نظر دا دی چې دوی مشروعيت ته اړتيا لري.

جمهور رئیس غني: داسې يوه اجندا بايد موجوده وي چې پر سولې، هيله مندي، مشروعيت، فرصت او تعلق متمرکز وي. مشروعيت تر ټولو اساسي موضوع ده، مگر پدې بايد پوه واوسو چې په يوه ورځ نشي تر لاسه کېدې. موږ بايد دا پنځه بعدي پروسه همزمانه پر مخ يوسو. هيله مندي د ټولو په سر کې راځي. د افغانستان نفوس ۴۱.۵ ميليونو ته رسېږي. د ۲۰۲۲ کال مارچ مياشتې پورې شاوخوا ۹۰٪ وگړي قحطۍ او ولېږې سره مخ کېږي. اقتصاد سقوط شوی، د دې دليل دا نه دی چې سياسيونو او د تخنيکي برخې پوهانو وطن پرېښی، بلکې دليل يې دا دی چې دوی شته جوړښتونه له منځه وړي. ما تر آخرو شېبو خلکو ته خواره رسول، او بايد يې می کړی وی ځکه د افغان ولس په وړاندې زه مسؤل وم. طالبانو سره د نړيوال تعامل په برخه کې خيني مهم موضوعات دي چې بايد ذکر شي. لومړی، افغانستان کې بشري بحران د هېڅ چا په گټه نه دی، په ځانگړې توگه اروپا او آسيا ته. دا به د يو مهاجرت د يوې لويې څپې باعث شي. دويم، ستونزه يواځې افغانستان کې دننه ۴۱.۵ ميليونه خلکو پورې نه محدودېږي بلکې ۸۰ ميليونو ته رسېږي، د کرښې هاخوا پښتانه هم افغانان دي او د کرښې دې غاړه خپلو وطندارانو سره شريک تاريخ لري، همدارنگه ۶ ميليونه دياسپورا او مهاجر افغانان پدې کې شامل دي، دغه موضوع عاجلي پاملرنې ته اړتيا لري.

دوي د حل لارې موجودې دي:

لومړی دا چې خلکو سره کار وشي او د طالبانو حکومت بايد دا مرسته تسهيل کړي تر څو ستونزې ته د حل لاره پيدا شي. له بده مرغه په دويم کال کې د اقليمي وړاندوينو په اساس موږ به د يوې ډېرې شديدې وچکالۍ وچکالی ښکار کېږو، زه دعا کوم چې خدای ج موږ له دې وچکالۍ څخه وساتي. پر زراعتي ثبات کار اړين دی. ښارمېشتی نفوس له کلک بحران سره مخ دی، ځکه هېڅ ډول دنده او د عايداتې سرچينه نه لري. د دې حل لپاره زه په لسگونو د حل لارې وړاندیز کولی شم. دويمه موضوع د سيمې د خلکو د گټو موضوع ده. موږ مخکې د کوويد تاثيرات کنترول کړي و. خو د کوويد څلورمه او پنځمه څپه يوه نړيواله ستونزه ده. خيني مسنلي دي چې منطقي تاثيرات لري لکه د خلکو مهاجرت، جرمي گروپونه، د مخدره موادو قاچاق او نور، په بل عبارت طالبانو سره بايد د بحث يوه اجندا ترتيب شي چې دوی پدې برخه کې څه کولی شي. غواړم بيا يې توپير ته اشاره وکړم چې يوه برخه بشري بحران دی او بله برخه يې انکشافی، په همدې دليل يواځې د ملگرو ملتونو په اداراتو اتکا کول د وخت ضياع ده.

افغانستان کې ډېر منابع شته چې انسجام ته اړتيا لري. زه کولی شم پدې برخه کې مشخص بحث ولرم. که خلکو ته هيله مندي پيدا شوه، ستونزو ته د حل لاره هم پيدا کېږي. فرصت هغو گروپونو پورې مربوط کېږي چې معاش نه ورکول کېږي. نه د ملکي خدماتو مامورينو او نه هم د امنيتي سکتور معاش لري، په ځانگړې ډول ښځې هېڅ ډول عايد نه لري او له شديدې ولېږې سره مواجهه دي. ځنگه کولی شو چې دغې توپير ته متوجه شو؟ ځکه دلته موضوع بايد مشروطه وي. مشروعيت تر هغې نشي تر لاسه کېدې تر څو چې سوله نه وي شوي. زما وړاندیز نړيوالې ټولني ته دا دی چې د دې انتخاب څخه اجتناب وکړي چې څوک گټونکي او بايلونکي دي. پريږدئ چې يوه پروسه پر مخ لاړه شي. لويه جرگه يوه ډېره مؤثره ملي پروسه ده. د يو څو کلونو لپاره بايد وخت پورې محدود خيني شرايط موجود وي.

جنرال کارټر: لطفا لويه جرگه زموږ اوريدونکو ته تشریح کړئ؟ ځنگه ترتيبېږي او څه نتيجه ورکولی شي؟

جمهور رئیس غني: لويه جرگه زموږ يو قديمي نهاد دی او دا د افغانستان د ټولو قومونه او ژبنيز گروپونو شريک ميراث دی. د جرگې کلمه ترکي او دري ريښه لري او لويه پښتو کلمه ده چې مانا يې ستر دی. دغه نهاد په وروستيو کې ډېر ديموکراتيک شوی، ځکه چې د غړو انتخاب د همغو خلکو له خوا په رايو کېږي د چا استازيتوب چې دوی کوي. زه د دوه وروستي لويې جرگو د جوړولو وياړ لرم چې د ۲۷ افشارو استازيو پکې برخه اخيستی وه او د ښځو او ځوانانو پکې د

ملاحظې وړ حضور درلود. لويه جرگه معمولاً په دغسې حالاتو کې د ايريزې، ۵۰ کمېټې پکې وي او يادې کمېټې په مشخصو موضوعاتو بحث کوي او نظر ورکوي. لويه جرگه په مشورتي بڼه تر سره کېږي او د ټول ولس استازيتوب پکې وي. همدا نهاد په ۲۰۰۲ کال کې انتقالي حکومت ايجاد کړ او په ۲۰۰۴ کال کې اساسي قانون تصويب کړ.

طالبان په کوم اساس حکومت کوي؟ څوک چاته مسؤل دی؟ افغانان بايد يوې هوکړې ته ورسېږي. که چېرته يو قوم يا ژبنيز گروپ يا کومه سيمه هم له دې پروسې نفې شي، دا خپله يوې نيابتي جگړې ته دعوت دی. طالبان بايد پدې خبره پوه شي چې د کميونستانو او مجاهدينو د تېروتنو تکرار به دوی هم په آرامه پرې نږدې. دوی په همغه لاره روان دي. څوک محرومول، پر زور او وژنو اتکا کول هېڅ نتيجه نه ورکوي. افغانان خدمات غواړي، فرصتونه غواړي، او همدا د دې پروسې مهمې برخې دي. يو واقعي تفاهم لپاره بحث ته اړتيا شته. که چېرته دوی ځينې افرادو سره ستونزه لري، هغوی دې د پروسې برخه نه گرځي. راځئ چې يوې داسې هوکړې ته ورسېږو چې د دومره کلونو لپاره ځينې افراد هېڅ انتخاباتو ته نه ډيرېږي او سياسي فعاليت به نه کوي. موږ بايد ملت ته پر افرادو ترجيح ورکړو.

همدرانگه، د فساد حساب بايد وي. د هر کس تحقيق بايد وشي چې د افغانستان حکومت کې د ۲۰۰۱ څخه تر اوسه کار کړی. حتی ټول نړيوال حسابونه بايد واضح شي چې چاته څومره ورکول شوي دي. د سوءاستفاده حساب هم بايد وشي. د دې حساب بايد وشي چې ولې ځينو کسانو ته ۱۰۰ زره جريبه ځمکه په يو لاسليک ورکړل شوی؟ که چېرته دوی غواړي له دې تېر شي او مخ پر وړاندې لاړ شي، دا پرېکړه هم بايد لويه جرگه ونيسي. موږ بايد دې نتيجه ته ورسېږو چې د امنيت تعريف يواځې د جگړې درېدل نه دي، انساني امنيت او تعامل بايد موجود وي.

هېڅ څوک هېڅ افغان ته د پرديتوب احساس ورکولو حق نه لري. دا ځمکه زموږ د ټولو ده. د پنځو او سرو. د ټولو ژبو د ويونکو. پوهېږي، موږ ۳۴ ژبې لرو چې څلور يې لويې دي. موږ ته بايد د دې فرصت راکړل شي چې دې نتيجه ته ورسېږو. نړيواله ټولنه بايد له خپلو تېروتنو زدکړه وکړي او په پروسه کې لاسوهنه ونکړي بلکې ملاتړ يې وکړي.

د سيمه ييز عام المنفعه کارونو په برخه کې بايد ووايم چې ډېرې پروژې تر کار لاندې دي، جنرال کارټر. د ټاپي پايپلاين بايد اوس هرات ته رسېدلی وي. نورې داسې پروژې لکه د اورگادې پټلۍ، د برق او انرژي د ليرد لايونونه او اوبو پروژې. ۲۶ منځني د اوبو بندونه تر کار لاندې و چې د وچکالي ستونزه حلولاى شي.

د نړيوال ليد په اساس د بشري بحران د کنترول په برخه کې، ۵ ميليونه افغانان الکترونيکي تذکرې لري، په خانگري ډول کابل ميشي. الکترونيکي تذکرې او زموږ هغه اصلاحات چې مالي وزارت او د افغانستان بانک کې موږ راوستي کولاى شي چې پيسې خلکو ته مستقيم وليږل شي. د شته بشري بحران حلولو لپاره داسې لارې شته چې ارزانه دي او د خلکو اقتصادي مشکلات کموي.

داسې احساس کېږي چې خلک ساه ويستلی نشي، مطلق خفک شوي. اسلام زموږ د يووالي تر ټولو لويه وسيله ده، دا چې موږ اسلام څنگه تفسيروو دا دې موږ ته پرېښودل شي.

زما پايښی ټکی د بازار په اړه دی، سوداگري د بهرنيو مرستو څخه ډېر اغېزمن دی. د صادراتو يو ډالر د مرستې له ۲۰۰-۱۰۰ ډالر سره برابر دی. مرسته موثره نده تمامه شوې بلکې تکتيکي گټه يې کړې. د بریتانيې په استثنا، پر قرارداديانو اتکا وه او پر لويو پروسو د تمرکز پر ځای پر وړو حسابدهيو تمرکز شوی، دا بايد بدلون ومومي. سيمه بايد د افغانستان ستونزې خپل وگني.

جنرال کارټر: بالکل، موږ او تاسې له ډېره پخوا سره اړيکه کې يو. تاسې د يو ډېر اوږد مهال لپاره خاموشه وئ، ۱۰۰ ورځې پدې فکر کې به وئ چې څه وشول، حکومت او افغانستان سره ستاسې تړاو، آیا تاسې کومه پېښمانتيا لرئ؟ څنگه احساس لرئ؟ موږ غواړو پوه شو، چې ستاسې تعهد ته په کتو په تاسو څه تيرېږي؟

جمهور رئیس غني: زما د ټول ژوند کار له منځه یوړل شو. زما ټول ارزښتونه تر پښو لاندې شول او د هر څه پوره پر ما واچول شو. زه افغانستان پداسې حال کې راگرځېدم چې له خپله مرگه ښه خبر وم. ما په ۱۹۹۶ کال کې د خپلې گېډې ۹۸٪ برخه د کنسر له امله لاسه ورکړه. زه خپلې خاورې او خپل ولس ته پرته له خدمت څخه بل هېڅ ارمان نه لرم. ما خپل ټول ژوند د افغانستان او سیمې د تاریخ په مطالعه تېر کړ او پدې فکر وم چې داسې یو لید می پنځولی چې کېدی شي زموږ بنيادي ستونزه حل کړي. د امریکا متحده ایالات او زموږ غربي همکارانو یو انتخاب درلود، یا دی د تروریزم پر وړاندې د خپلې مبارزې بڼه بدل کړي یا دی ووځي. مگر موږ په تمامه مانا ملي استقلالیت تر هغې نشو لرلای تر څو چې د تروریزم پر وړاندې جگړه روانه وه. ځکه خپلې خاورې لپاره زموږ هر فکر د یادي جگړې قرباني کېده.

جنرال کارتر: هو، زه تاسې شخصاً پېژنم او ستاسې پر تعهد خبر يم. تاسې په عام محضر کې ويلي و چې تاسې به تر مرگه درپېرئ، د جمهور رئیس په صفت تاسې پر کوي او مسؤل گڼي. ستاسې خواب ورته څه دی؟

جمهور رئیس غني: بالکل، د دوی غوسه کاملاً قابل درک ده. دوی دا حق لري چې ما مسؤل وگڼي، په خانگري ډول زموږ پر نړيوالو شریکانو تر آخر زما اعتماد او هېڅکله پر دوی انتقاد نه کول [زما څخه د مخه جمهور رئیس په څېر]. تاسې ته مالومه ده چې ما ټول فشارونه پر خان تېر کړل تر څو د اوسنی نتجې مخه ونیسم. خلک حق لري چې په دی هم پوه شي چې پر ما د خارجیانو دوامداره تحمیل فرصتونه او زما واک محدود کړل. موږ مجبوراً ۵۰٪ کابینه ډاکټر عبدالله او د هغو ملگرو ته ورکړ. امنیتي سکتور کې اصلاحات او د فرصتونو ایجاد په برخه کې موږ مقاومت او اختلاف سره مخ و. د اوس لپاره زما غوښتنه زما د افغان خویندو او وروڼو څخه دا دی چې پدې فکر وکړي آیا دا زموږ د وسعې څه پوره وه چې آیا دا شونې وه چې یوه خوا د جگړې اور بل وي او بله خوا موږ داسې بنيادي اصلاحات راوستی وی چې د هغه په اساس مو جگړه گټلې وی. جمهوریت سیاسي ملاتړ له لاسه ورکړی و. زموږ نړيوالو همکارانو زموږ سیمه ییزې اړیکې متاثره کړې وې. زموږ ټولو گاونډیانو غوښتل چې امریکا له افغانستان څخه ووځي.

زه پدې هیله يم چې د وخت په تېرېدو سره درک زیات شي، مگر د خلکو غوسه بالکل د درک وړ ده ځکه زه خپله هم د خپل ولس په څېر غوسه او آزار شوی يم. دا چې زه اوس هم تمرکز لرم دلیل یې دا دی چې غواړم راتلونکي لپاره داسې یوه لاره تعقیب کړو چې موږ آبادی ته ورسوي، زه هېڅ کومه شخصي اجندا نه لرم بلکې غواړم افغانستان سره مرسته چې په سم لور روان شي. دلته هم نړيوالې ټولني ته یو درس پروت دی.

یو بی طرفه افغانستان به ټولو ته گټور وي نسبت هغه افغانستان ته چې د بهرنیو د جگړې ډگر وي. یواځې یو بی طرفه افغانستان سره کولی شي چې سیمه او نړيواله ټولنه اړ باسو چې په راشي او صداقت سره مرسته وکړي. اوس موږ د خبرپاڼو په سرلیکونو کې نه یو، او تر ډېره وخته به د نړۍ په یاد کې نه یو. ما همدغه خبره په کراتو کراتو د خلکو د توجه وړ وگرځوله.

آیا موږ ډېر څه کولی شو؟ بالکل مو کولی شو. په اوسط ډول ما د ورځې له ۱۴ څخه ۱۶ ساعته کار کوه. د جمهور رئیس په توگه ما یواځې دوه خلې بامیان ولایت کې ۴ ساعته تفریح کړې، له دی پرته نور ټول کار، کار و. خو که چېرې موږ پدې پوه شوي وی چې د پوځیانو خروج به لویه مسئله وي، او زما د ۲۰۱۱ کال لیک ته مثبت خواب ورکړل شوی وی، پایله به یې بل ډول وه. مگر موږ ته ډاډ راکړل شوی و چې سوله کې به موږ سره مرسته کيږي. له بده مرغه چې هغسې نشول. خو دا هم د نړۍ د نظم برخه ده.

زموږ د ټولو لویه ستونزه دا وه چې موږ پدې فکر و چې موږ سره د نړيوالې ټولني زغم دوام کوي. دلته درس دا دی چې موږ داسې یوه لاره پیدا کړه چې موږ ملي روغي جوړي او استقلالیت ته ورسوي او حسابدهي رامنځته کړي تر څو موږ ټول یو، بل سره بیا یو ځای ژوند وکړو.

جنرال کارټر: ډېره مننه بناغلی جمهور رئیس. دې مکالمه کې ډېر درسونه شته. ډېره مننه چې ما سره مو دا مرکه وکړه. موږ ټول افغانستان ته تر ټولو ښه راتلونکی غواړو. زما په اند طالبانو سره د تعامل په برخه کې ستاسې مشورې کنټرول دي. ډېره مننه چې نن سهار له موږ سره پاتې شوي.

جمهور رئیس غني: مننه جنرال کارټر اول له بي بي سي هم مننه.